

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 11CoP/42/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116227985  
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2017  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2116227985.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého D. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, dieťa rodičov: Mgr. Q. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, B., zastúpená Mgr. Petrom Kupkom, advokátom, Hlavná 23, Trnava, a S. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. X, B., o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 20. decembra 2016, č.k. 33P/59/2016-18, takto

### rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie uznesením napadnutým odvolaním zastavil konanie o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia. Z odôvodnenia uznesenia vyplynulo, že matka sa návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 08.12.2016 domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd ponechal maloletého D. v jej osobnej starostlivosti a upravil by neodkladne styk otca s maloletým na každú párnú sobotu od 15.00 hod. do 17.00 hod. s tým, že dieťa by si otec prevzal a odovzdal ho matke v mieste jeho bydliska. V návrhu matka uviedla, že je v záujme stabilného výchovného prostredia maloletého, ktorý je v útlom veku a výrazne citovo viazaný na matku, dočasne ho ponechať v osobnej starostlivosti matky, ktorá je nevyhnutná a to aj z dôvodu, že maloletému zabezpečuje kompletnú starostlivosť. S otcom dieťaťa nežije v spoločnej domácnosti. Podľa vyjadrenia matky otec má záchvaty hnevu, neprimerane kričí, nespráva sa slušne, verbálne útočí na matku, dostane sa do amoku a nie je s ním možná ďalšia komunikácia. Takéto správanie otca môže mať nepriaznivý vplyv na mravnú výchovu a správanie maloletého. Má za to, že otec nie je dostatočným garantom riadnej výchovy dieťaťa. Napriek tomu však je potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov konania. Maloletý chodí od otca vždy rozrušený, plačlivý, nesústredený, s bolesťami brucha, začala si okusovať nechty, čo predtým nerobil. Opakuje vulgárne slová ktoré počuje u otca. Na otca boli podané trestné oznámenia osobou Y. Y. 18. a 20. júla 2016, pretože sa mu otec maloletého vyhrážal. Tiež bolo podané na Obvodnom oddelení PZ oznámenie matky dňa 27.08.2016 o tom, že otec jej telefonicky vulgárne nadával, vyhrážal sa, že fyzicky ublíži jej i celej rodine. Maloletý bol vyšetrený psychológom, kde z psychologického posudku Mgr. R. X. z októbra 2016 vyplýva, že odporúča ponechať maloletého v starostlivosti matky a obom rodičom vyjsť vzájomne v ústrety pri vymedzení styku otca s dieťaťom. Matka poukázala na uznesenie KS v Trnave sp.zn. 24CoP/39/2016 zo dňa 09.11.2016, ktorým bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Trnava zo dňa 16.08.2016, č.k. 11P/68/2016-51, ktorým bol zamietnutý návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia. Nové skutočnosti, ktoré matka považuje za zmenu skutkového stavu označila podanými trestnými oznámeniami ňou na otca maloletého ako aj oznámenie Y. Y. na otca maloletého zo dňa 20.11.2016 z dôvodu, že sa mu otec na Okresnom úrade Trnava vyhrážal ublížením na zdraví, tiež jeho oznámenie zo dňa 24.11.2016 o tom, že mu chcel otec poškodiť vozidlo. Tiež mal otec syna nabádať na agresívne správanie voči Y. Y.. Maloletému sa začali množiť poznámky v škole za agresívne správanie voči deťom. Vzťahy medzi rodičmi sú konfliktné, komunikácia vážne narušená. Neodkladným opatrením požaduje odstránenie stavu právnej neistoty, keď by otec nerešpektoval faktický stav, že je maloletý v

jej starostlivosti a preto žiadala v záujme predovšetkým maloletého nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa informácií matky otec svojvoľne mení rozsah styku s dieťaťom, čím narušuje jeho denný režim. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa ustanovenia § 2 ods. 1, § 161 ods. 1, 2, § 226, § 230, § 238, § 324 a § 325 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, 3 CSP. Ak sa začne konanie o veci ktorá sa týka tých istých účastníkov konania, toho istého predmetu konania, súd je povinný takéto konanie podľa § 161 ods. 2 v spojení s § 230 CSP zastaviť. Výnimku predstavuje špeciálne ustanovenie § 329 ods. 3 CSP v prípade, ak došlo k zamietnutiu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a skutkové okolnosti významné pre rozhodnutie sa zmenili, nezakladá právoplatné zamietajúce rozhodnutie prekážku res iudicata. Pokiaľ nedôjde k zmene skutkových okolností tvorí právoplatné uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia prekážku veci právoplatne rozsúdenej. Z pripojeného spisu súdu prvej inštancie 11P/68/2016 súd zistil, že o totožnom návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia bolo rozhodnuté v tomto konaní zamietnutím návrhu, ktoré rozhodnutie bolo aj potvrdené uznesením odvolacieho súdu a obe rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňom 29.11.2016. Súd tu dospel k záveru, že matka dostatočne neosvedčila neodkladnosť a naliehavosť navrhovaného neodkladného opatrenia ktoré by vyžadovalo okamžitý zásah súdu. Medzi účastníkmi nie je sporné, že maloleté dieťa sa aktuálne nachádza v osobnej starostlivosti matky, čo otec rešpektuje, preto neexistuje žiaden dôvod, aby bolo neodkladným opatrením nariadené ponechanie dieťaťa v starostlivosti matky. Súd nepovažoval za dôvodné upravovať ani styk otca s dieťaťom, nakoľko podľa vyjadrenia samotného otca tento prebieha bezproblémovo na základe vzájomnej dohody rodičov. Súd poukázal na to, že v konaní vo veci samej bude vykonané riadne dokazovanie, budú zistené všetky rozhodujúce skutočnosti, obaja rodičia budú môcť prezentovať svoje návrhy a postoje a súd bude môcť vo veci meritórne rozhodnúť, sledujúc pritom primárne záujem maloletého. Matka vo svojom ďalšom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neuviedla žiadne skutočnosti významné pre rozhodnutie, ktoré by boli spôsobilé posudzovať vec inak, než bola doposiaľ skutkovo hodnotená. Od právoplatnosti rozhodnutia vo veci s totožnými účastníkmi, rovnakým predmetom konania, týkajúcim sa toho istého maloletého dieťaťa a úpravy jeho zverenia matke a styku otca s ním uplynulo do podania nového návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia 9 dní. Matka doplnila, že otec začal agresívne vystupovať pred maloletým, ktorý dostal poznámky v škole za agresívne správanie voči deťom a že na otca podala ďalšie oznámenia na políciu, že jej nadával a Y. Y. oznámil, že mu chce otec poškodiť vozidlo. Všetky matkou uvádzané skutočnosti v novom konaní boli súdu už v predchádzajúcom konaní známe alebo nesúvisia s úpravou pomerov rodičov k maloletému dieťaťu a teda nemajú rozhodujúci význam pre rozhodnutie vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa. Vzhľadom na uvedené z dôvodu existencie prekážky veci rozhodnutej podľa § 230 CSP bez splnenia podmienok na jej možné ďalšie prejednanie podľa § 329 ods. 3 CSP, súd konanie v súlade s § 161 ods. 2 CSP zastavil.

2. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podala odvolanie matka maloletého. Uviedla, že v predmetnej veci ide o konanie, o ktorom je možné rozhodnúť aj bez návrhu o nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 360 ods. 1 CMP. V uznesení súd vychádzal z argumentácie, že matka v ďalšom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neuviedla žiadne skutočnosti významné pre rozhodnutie, ktoré by boli spôsobilé posudzovať vec inak, než bola doposiaľ skutkovo hodnotená. Výslovne poukázala v návrhu na § 329 ods. 3 CSP, v predmetnom návrhu uvádzala aj nové skutkové okolnosti ktoré je nutné posudzovať v kontexte pôvodného skutkového stavu, je ich nutné v celku posudzovať ako novú vec a preto sa nemôže jednať o prekážku res iudicata. Matka má obavy o svoj život a zdravie, ako aj obavy o život a zdravie maloletého. Z informácií dostupných od matky má aj maloletý traumu zo správania otca. Vzťahy medzi otcom a matkou sú konfliktné, komunikácia medzi nimi je vážne narušená a môžu vznikať medzi nimi aj problémy ohľadom prípadného odlúčenia maloletého od matky, ktorá vzhľadom na rizikové správanie otca má obavy, že by jej po realizácii stretnutia otca s maloletým mohol otec zamedziť prístup k dieťaťu. Má strach, že by otec nerešpektoval faktický stav, keď je maloletý momentálne prakticky v jej osobnej starostlivosti. Otec nedodržiava ním matke oznámený rozsah styk s maloletým a svojvoľne ho mení, čím narušuje denný režim dieťaťa a nerešpektuje faktickú osobnú starostlivosť matky o dieťa. Len z tejto skutočnosti vyplýva naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov neodkladným opatrením. Správanie otca vo vzťahu k maloletému je rizikové a ťažko predvídateľné pričom je nutný v záujme dieťaťa rýchly zásah súdu autoritatívnym rozhodnutím o ponechaní dieťaťa v osobnej starostlivosti matky v spojení aj s na to nadväzujúcou úpravou styku otca s maloletým, čím bude aj napriek vážne narušenej komunikácii medzi rodičmi daný riadny režim pre styk otca s dieťaťom. Matka má z prítomnosti otca a akejkolvek komunikácie s ním obavy a aj preto by už bola akákoľvek ďalšia dohoda ohľadom styku otca s maloletým nemožná. Navrhla preto uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a nariadiť neodkladné opatrenie tak,

že maloletý sa ponecháva v osobnej starostlivosti matky a otec je oprávnený sa s maloletým stretávať každú párnú sobotu od 15.00 hod. do 17.00 hod..

3. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 zákon č. 160/2015 Z.z. - ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP) po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti, preskúmal napadnuté uznesenie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilný mimosporový poriadok zákon č. 161/2015 Z.z. - ďalej len CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu matky maloletého nie je možné vyhovieť, nakoľko uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne.

4. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 33P/59/2016 je nariadenie neodkladného opatrenia na základe návrhu matky maloletého D., ktorým by súd maloletého dočasne ponechal v osobnej starostlivosti matky a upravil by neodkladne styk otca s maloletým na každú párnú sobotu v mesiaci od 15. 00 hod. do 17.00 hod..

5. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým súd zastavil konanie z dôvodu existencie prekážky veci rozhodnutej podľa § 230 CSP, bez splnenia podmienok na jej možné ďalšie prejednanie podľa § 329 ods. 3 CSP.

6. Odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pričom má za to, že súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie návrhom uplatneného nároku, jeho výsledky správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým zisteniam pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhom uplatneného nároku na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom sa vysporiadal so všetkými podstatnými argumentami matky maloletého a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne právne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd odkazuje na písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke, ktorá rovnaké skutočnosti ako uvádza v odvolaní, tvrdila už v konaní na súde prvej inštancie.

7. Odvolací súd sa stotožnil najmä so záverom súdu prvej inštancie v tom, že matka maloletého v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neuviedla žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by podstatným spôsobom zmenili pomery. Doplnenie o skutočnosť, že otec agresívne vystupuje pred maloletým, ktorý dostal poznámky v škole za agresívne správanie voči deťom a to, že na otca sú podávané ďalšie trestné oznámenia, nie sú skutočnosti, ktoré by bolo možné považovať za zmenu okolností a skutkového stavu, nakoľko o tom, že otec má na maloletého zlý vplyv, keď tento opakuje vulgárne slová, ktoré počuje u otca, v bydlisku otca nemá vytvorené podmienky na spánok, nemá tam samostatnú posteľ, od otca chodí rozrušený, po návrate vždy plače, nevie sa sústrediť, sťažuje sa na bolesti brucha, je z otcovho správania nervózny, začal si okusovať nechty, tvrdila matka už v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia vedeného Okresným súdom Trnava pod sp.zn. 11P/68/2016 a takisto v tomto konaní tvrdila aj skutočnosti, že na otca boli podané trestné oznámenia. S týmito skutočnosťami sa odvolací súd vo svojom rozhodnutí sp.zn. 24CoP/39/2016 zo dňa 09. novembra 2016 vysporiadal. Samotná skutočnosť, že na otca boli dané ďalšie trestné oznámenia nie je skutočnosť, ktorú možno považovať za zmenu skutkového stavu, navyše ak toto agresívne konanie nesmerovalo voči maloletému. Iné skutočnosti, ktoré by neboli tvrdené už v prvom konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, matka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 08.12.2016 neuviedla. Odvolací súd navyše zistil, že manželstvo rodičov maloletého D. bolo rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 16. januára 2017 rozvedené a ohľadne úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému D. rodičia uzavreli rodičovskú dohodu, ktorú súd schválil tak, že maloletý D. sa na čas po rozvoде zveril do osobnej starostlivosti matky, otec sa zaviazal prispievať na jeho výživu sumou 130 eur mesačne a zároveň bol upravený styk otca s maloletým na každý párný týždeň v roku v pondelok od 14.00 hod. do 18.00 hod., každý nepárny týždeň v roku od piatku 14.00 hod. do nedele 18.00 hod. a každý párný týždeň v roku v stredu od 14.00 do štvrtka 08.00 hod.. Uvedený rozsudok v časti schválenia rodičovskej dohody nadobudol právoplatnosť dňom 20.02.2017.

8. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 CSP z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil.

9. Uvedené uznesenie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).